

CHẤN HƯNG GIÁO DỤC PHỔ THỂ, THÚC ĐẨY THẾ GIỚI HÒA BÌNH

TẠI SAO CHÚNG TÔI ĐẾN

TỔ CHỨC GIÁO KHOA VĂN

Chủ giảng: Lão pháp sư Tịnh Không

Thời gian: Ngày 29 tháng 5 năm 2018

Địa điểm: Phòng hội nghị số 1 Tổ chức giáo khoa văn Liên hiệp quốc

Chư vị đại sứ, chư vị khách quý, chư vị đại đức cùng các nữ sĩ và tiên sinh tôn kính, xin chào mọi người!

Vô cùng vui mừng, hôm nay có thể cùng mọi người tụ hội tại trụ sở chính tổ chức Giáo khoa văn Liên hiệp quốc Paris Pháp quốc. Hôm nay ngồi tại đây, có vị đến từ Mỹ châu, có vị đến từ Úc châu, có vị đến từ Phi châu, một số người chúng tôi thì đến từ Á châu, cộng thêm các khách quý trong vùng của Âu châu, cho nên hôm nay đại chúng tụ hội đến từ 5 châu lớn trên toàn cầu, cùng hội tụ về nơi này. Vô cùng cảm ơn sự yêu thương và ủng hộ của mọi người đối với Tịnh Không hữu xả! Hôm nay mục đích cuộc nói chuyện này là muốn nói rõ, tại sao chúng tôi lại đến tổ chức Giáo khoa văn.

Tháng 9 năm ngoái, dưới sự nỗ lực chung của hội Liên nghị tín đồ Phật

giáo thể giới cùng đại sứ nhiều nước, “Tịnh Không hữu xã tổ chức Giáo khoa văn Liên hiệp quốc” đã thành lập. Tại sao cần phải thành lập một văn phòng làm việc như vậy? Tông chỉ và mục đích của nó nằm ở đâu? Dùng một câu nói đơn giản nhất để khái quát, chính là vì muốn “Chấn hưng giáo dục phổ thể, thúc đẩy hòa bình thế giới”. Do đó, tông chỉ của Tịnh Không hữu xã và tông chỉ của tổ chức Giáo khoa văn Liên hiệp quốc là hoàn toàn thống nhất. Chúng ta biết, tông chỉ của tổ chức Giáo khoa văn Liên hiệp quốc nằm ở, thông qua giáo dục, khoa học và văn hóa để thúc đẩy sự hợp tác giữa các nước, làm ra cống hiến cho hòa bình và an toàn, để gia tăng sự tôn trọng phổ biến đối với chính nghĩa, pháp trị và việc nhân dân thế giới không phân biệt chủng tộc, giới tính, ngôn ngữ hoặc tôn giáo đều được hưởng nhân quyền và sự tự do căn bản mà hiến chương Liên hiệp quốc đã xác nhận. Mục đích thành lập của Tịnh Không hữu xã chính là muốn hỗ trợ tổ chức Giáo khoa văn Liên hiệp quốc thực hiện tông chỉ thành lập của nó.

Tầm quan trọng của giáo dục phổ thể

Chúng ta dùng phương pháp gì để đạt được mục tiêu này? Dùng phương pháp chấn hưng giáo dục phổ thể. Sự giáo dục phổ thể ở đây là chỉ về giáo dục luân lý, giáo dục đạo đức, giáo dục nhân quả và giáo dục của trí huệ thánh hiền.

Người trên toàn thế giới đều biết, giáo dục rất quan trọng, nhưng mà không phải mọi người đều biết, nền giáo dục như thế nào mới có thể thúc

đẩy hòa bình thế giới có hiệu quả. Trứ tác giáo dục sớm nhất của Trung Quốc “Lễ kí – Học kí” có một câu nói thể này “Dựng nước quản dân, dạy học đứng đầu”, xây dựng quốc gia, lãnh đạo nhân dân lấy việc phổ biến giáo dục làm ưu tiên nhất. Câu nói này người hiện này nhìn vào có thể không dễ gì lý giải, bởi vì chủng loại của giáo dục có rất nhiều, câu nói này vẫn chưa chỉ ra, giáo dục như thế nào là ưu tiên nhất. Nhưng mà đối với cổ nhân Trung Quốc mà nói, câu nói này đã đem vấn đề hoàn toàn nói ra rõ ràng rồi, không còn tồn tại bất kì nghi hoặc gì nữa. Tại sao lại nói như vậy? Trong văn tự của Trung Quốc, hai chữ “giáo dục” này là tách rời ra để định nghĩa. “Thuyết văn giải tự” giải thích hàm nghĩa của “giáo” là “Giáo, thượng sở thí, hạ sở hiệu dã”, có nghĩa là, ý nghĩa của “giáo” nằm ở việc mô phỏng. Tư tưởng ngôn hành của người thầy là đối tượng để học sinh mô phỏng theo, cho nên người làm ngành giáo dục cần phải lấy thân làm gốc, làm ra tấm gương tốt về thân giáo. “Thuyết văn giải tự” giải thích hàm nghĩa của chữ “dục” là “Dục, dưỡng tử sử tác thiện dã”, mục đích nuôi dạy con em nằm ở việc khiến các em trở thành người lương thiện, người lương thiện này trong tiêu chuẩn của Trung Quốc cổ đại, đã bao gồm ba tầng lớp là thánh nhân, hiền nhân và quân tử. Cổ nhân Trung Quốc đọc sách chỉ ở thánh hiền. Muốn thành tựu thánh hiền quân tử, những điều phải dùng không nằm ngoài 4 loại giáo dục phổ thể là luân lý, đạo đức, nhân quả, trí huệ thánh hiền, cho nên cổ nhân Trung Quốc khi nói đến giáo dục, sẽ nói đến giáo dục phổ thể một cách tự nhiên. Nói tóm lại là, ý nghĩa của giáo

dục nằm ở, giáo dục người khác, lấy thân làm mẫu, làm ra tấm gương tốt về luân lý, đạo đức, nhân quả, giáo dục trí huệ thánh hiền, khiến người học tập có thể noi theo, cũng có thể trở thành thánh hiền quân tử. Thánh hiền quân tử nhiều rồi, xã hội tự nhiên sẽ hòa hợp, quốc gia tự nhiên sẽ an định phồn vinh.

Đối với định nghĩa về “giáo dục” này, không những thành lập trong thời cổ đại, trong xã hội hiện đại cũng đã thích hợp và thành lập. Hơn nữa đối với xã hội hiện đại mà nói, làm sao thực hiện sự giáo dục phổ thể như vậy rõ ràng là vô cùng quan trọng và bức thiết! Nho Thích Đạo phương Đông và tôn giáo phương Tây đều là dạy dỗ người ta về giáo dục luân lý, giáo dục đạo đức, giáo dục nhân quả và giáo dục trí huệ thánh hiền, cho nên đều là phù hợp với giáo dục phổ thể mà xã hội hiện nay cần đến. Tông chỉ thành lập của “Tịnh Không hữu xã tổ chức Giáo khoa văn Liên hiệp quốc” chính là vì muốn chấn hưng giáo dục phổ thể như vậy, để thúc đẩy hòa bình thế giới.

Giáo dục phổ thể tôn giáo

Thế kỉ 20, tiến sĩ Toynbee lịch sử triết học gia nổi tiếng thế giới đã nói, tôn giáo là điều cần thiết của nhân loại. Do đó, tôi muốn dựa vào văn tự Trung Quốc để trình bày ý nghĩa của “tôn giáo”. Y theo nghĩa của văn tự Trung Quốc, hàm nghĩa của hai chữ “tôn giáo” này là như sau: “Tôn” có 3 ý nghĩa: Chủ yếu, quan trọng, tôn kính; “giáo” cũng có 3 ý nghĩa: Giáo dục, dạy học, giáo hóa. Hai chữ này hợp lại với nhau, tôn giáo là giáo dục chủ

yếu của nhân loại, tôn giáo là việc dạy học quan trọng của nhân loại, tôn giáo là giáo hóa tôn kính của nhân loại; nói một cách khác, tôn giáo là giáo dục phổ thể, là giáo dục mà mỗi một người đều phải nên tiếp thu. Cá nhân tôi đối với sự giải thích này cảm thấy rất vừa lòng; thật ra không chỉ cá nhân tôi, hơn nữa còn có những người khác, cũng hài lòng về sự giải thích này. Trong 20 năm nay khi tôi đề xướng đoàn kết tôn giáo, khắp nơi trên thế giới đã gặp được lãnh tụ và đại biểu của các tôn giáo khác nhau, họ đối với sự giải thích như vậy cũng đều có thể chấp nhận, họ đều khẳng định tôn giáo của chính mình là giáo dục chủ yếu, việc dạy học quan trọng, giáo hóa tôn kính của nhân loại, khẳng định tôn giáo của chính mình là giáo dục phổ thể. Y theo định nghĩa này, Nho Thích Đạo cũng đã bao hàm trong phạm trù của tôn giáo.

Chúng ta nhìn lại những người sáng lập các tôn giáo lớn trên thế giới, bất luận là Moses, Yesus, Mohammed của phương Tây hay là Thích Ca Mâu Ni Phật, Khổng Tử, Lão Tử của phương Đông, sẽ nhận ra công việc mà họ đã từng làm đều là truyền đạo dạy học, họ dẫn dắt người ta nhận thức đúng đắn về vũ trụ và nhân sinh, dạy cho người ta tầm quan trọng của tình thương, dạy người ta luân lý, đạo đức, nhân quả và trí huệ thánh hiền. Nói một cách khác, họ đều là nhà giáo dục phổ thể vĩ đại. Khi chúng ta đi nghiên cứu những giáo huấn mà họ đã lưu lại, sẽ nhận thấy bên trong đó có rất nhiều điểm chung. Cho nên chúng ta tin rằng, họ đều là những người nhìn thấy chân lý, chỉ là trong những bối cảnh văn hóa xã hội khác nhau,

dùng những phương thức khác nhau để trình bày chân lý mà thôi. Mục đích giáo hóa của họ đều là muốn giúp đỡ mọi người nâng cao hàm dưỡng đạo đức và cảnh giới cuộc đời, thúc đẩy xã hội an định và hòa hợp.

Dưới đây, chúng ta từ trong những sách cổ của một số tôn giáo mà liệt ra những câu kinh về tình thương, luân lý, đạo đức, nhân quả, trí huệ thánh hiền. Từ đó chúng ta có thể cảm nhận được, các tôn giáo mặc dù phương thức diễn đạt khác nhau, nhưng tinh thần của giáo dục phổ thể đã thể hiện ra đều là nhất trí.

Trong sách cổ của Ấn Độ giáo nói với chúng ta “Người thận trọng thường tinh tấn trong hành động, tư tưởng, ngôn ngữ mà lợi lạc chúng sanh”. “Trong phương diện sanh sản và nuôi dạy, sự đau khổ mà người mẹ và người cha đã chịu, dù mấy trăm năm cũng không đủ để bù đắp”. “Dùng khoan thứ chinh phục phần nộ, dùng thành thật chinh phục tà ác, dùng khảng khái chinh phục bủn xỉn, dùng chân lý chinh phục hư giả”. “Người người đều tự chịu hậu quả từ hành vi của mình”. “Những người có lòng kiên trì, ôn hòa và nhẫn nại, những người tránh xa ác hành, những người không hại người khác, những người biết khống chế, tự do thì có thể nhận được phước lạc của trời cao”.

Sách cổ của Do Thái giáo nói rằng “Không được để sự từ ái, chân thành tách khỏi bạn, phải buộc nó trên cổ của bạn, khắc nó trong tâm của bạn”. “Cha của người đạo nghĩa ắt được niềm vui lớn; người sanh được con cái trí huệ, ắt nhờ con mà hoan hỉ. Bạn phải khiến cha mẹ hoan hỉ, khiến người

sanh bạn vui vẻ”. “Công nghĩa khiến bang quốc hiển vinh, tội ác khiến nhân dân hổ thẹn”. “Kẻ đào hầm bẫy, tự mình sẽ rơi vào trong đó; kẻ lăn đá tảng, đá tảng sẽ lăn ngược mà đè thân họ”. “Người trí huệ nâng cao từ con đường cuộc đời, khiến họ được tránh xa cõi âm bên dưới”.

Trong sách cổ Phật giáo có nói “Với các hữu tình, thường giữ lòng từ nhẫn, nhu hòa ái ngữ, khuyến dụ sách tấn”. “Cha con, anh em, vợ chồng, thân thuộc, kính yêu lẫn nhau”. “Đoan chánh thân niệm, ngôn hành tương trợ, sở tác chí thành, chỉ làm điều thiện, không làm điều ác”. “Tất cả chúng sanh do tâm tưởng khác nhau, tạo nghiệp cũng khác nhau, vậy nên mới có các nẻo luân chuyển”. “Thường dùng các hành lục độ như bố thí, trì giới, nhẫn nhục, tinh tấn, thiền định, trí huệ giáo hóa chúng sanh, trú trong con đường chân chính vô thượng”.

Trong sách cổ của Nho gia có nói “Phàm là người, đều phải thương, cùng bầu trời, chung mặt đất”. “Hiếu bắt đầu từ phụng sự song thân, tiếp đó là quân vương, sau cùng là lập thân”. “Ngôn tư khả đạo, hành tư khả lạc, đức nghĩa khả tôn, tác sự khả pháp, dung chỉ khả quán, tiến thoái khả độ”. “Làm thiện được cát tường, làm ác bị báo ứng”. “Thánh nhân nhân nghiêm dĩ giáo kính, nhân thân dĩ giáo ái. Thánh nhân chi giáo, bất túc nhi thành; kì chánh, bất nghiêm nhi trị”.

Sách cổ của Cơ đốc giáo nói là “Phải thương kẻ thù của bạn, cầu nguyện cho những người đã áp bức bạn”. “Khi hiếu kính cha mẹ, cuộc sống của bạn sẽ được thần Giê-hô-va ban phước và bạn sẽ được trường thọ trong

đời”. “Khi bạn tránh ác hành thiện, sẽ có thể mãi mãi an cư”. “Kẻ ác ắt sẽ bị tội nghiệt của mình trói buộc, họ sẽ bị tội ác của chính mình trói buộc như dây thừng”. “Kính sợ thần Giê-hô-va là mở đầu của trí huệ, phàm ai tuân thủ mệnh lệnh của ngài đều là người thông minh”.

Sách cổ Islam giáo có nói “Bạn nên dùng phẩm hạnh ưu mỹ nhất để ứng phó phẩm hạnh ác liệt, vậy thì, những kẻ thù của bạn, bỗng nhiên sẽ trở nên thân thiết như bạn bè”. “Nên hiếu kính cha mẹ, nên đối tốt người thân, nên thương xót cô nhi, nên cứu tế dân nghèo, nên thân ái láng giềng gần xa và bạn bè, nên khoan đãi lũ khách, nên rộng lượng với nô bộc”. “Bạn nên vì chánh nghĩa và sự kính sợ mà giúp đỡ nhau, chứ đừng vì tội ác và bạo hành mà giúp đỡ nhau”. “Người hành thiện tự được lợi ích, kẻ làm ác tự chịu họa hại”. “Phàm những kẻ kính sợ A-la và biết tu thân, tương lai đều không còn lo sợ, cũng không còn ưu sầu”.

Trên đây đã nêu ra một cách hết sức sơ lược những câu kinh giáo dục phổ thể trong các tôn giáo khác nhau. Đây chỉ là một giọt nước trong biển cả giáo nghĩa của tôn giáo mà thôi, nhưng từ trong một giọt nước này, chúng ta đã nếm được hương vị giáo nghĩa của những tôn giáo này, đó chính là tinh thần của giáo dục phổ thể. Tôn giáo đã đều là giáo dục phổ thể vậy thì tôn giáo có thể đoàn kết lại. Tôn giáo đoàn kết ra sao? Đoàn kết trong tình thương, đoàn kết trong luân lý, đạo đức, nhân quả, giáo dục phổ thể của trí huệ thánh hiền. Dưới đây, tôi sẽ nêu ra những ví dụ thực tế khi chúng tôi làm công việc đoàn kết tôn giáo trong 20 năm nay để chứng minh

đoàn kết tôn giáo thật sự có thể thực hiện được.

Ví dụ về đoàn kết tôn giáo

Năm 2005, tôi đã gặp mặt một vị lãnh tụ chính trị đã nghỉ hưu đương thời, vừa gặp mặt ông đã hỏi tôi “Pháp sư, ngài đã đi qua rất nhiều quốc gia, cũng đã gặp không ít lãnh tụ chính trị, theo ngài thấy, thế giới này có còn được hòa bình hay không?”. Tôi trả lời ông ấy rằng “Chỉ cần ông làm tốt 4 sự việc này, thế giới sẽ hòa bình. 4 việc nào? Quốc gia và quốc gia bình đẳng đối đãi, chung sống hòa hợp; cũng như vậy, tộc quần và tộc quần, chánh đảng và chánh đảng, tôn giáo và tôn giáo cũng đều có thể làm được sự đối đãi bình đẳng, chung sống hòa thuận, thế giới sẽ hòa bình”. Ông ấy nghe xong không biết nói gì. Tôi giải thích rằng “Công việc này rất là khó, vô cùng nan giải! Nhưng mà bắt tay từ tôn giáo thì có thể làm được, dù sao trên thế giới này người có tín ngưỡng tôn giáo cũng nhiều hơn số người không có tín ngưỡng tôn giáo. Chỉ cần giữa tôn giáo và tôn giáo làm được tấm gương đối đãi bình đẳng, chung sống hòa thuận, thì sẽ ảnh hưởng chánh đảng, tộc quần và quốc gia, 3 cái này cũng đều có thể đối đãi bình đẳng, chung sống hòa thuận, vấn đề sẽ được giải quyết”. Ông đã tán đồng quan điểm của tôi.

Sở dĩ tôi dám nói một cách chắc chắn là tôn giáo có thể đoàn kết như vậy, là bởi vì tôi đã làm được rồi. Bắt đầu từ năm 1998, tôi dùng thời gian một năm ở Singapore, 9 tôn giáo lớn đoàn kết thành người một nhà tương thân tương ái. Chính phủ Singapore đối với công tác đoàn kết tôn giáo của

chúng tôi cảm thấy rất hài lòng, đặc biệt biểu dương chúng tôi. Một vị bộ trưởng cao cấp đương thời đã nói với tôi, ông nói “Chúng tôi ở Singapore có một Hội liên nghị tôn giáo, thành lập đến nay đã được 50 năm rồi, những hoạt động đã làm chủ yếu là lãnh tụ của các tôn giáo mỗi năm ăn uống với nhau một lần mà thôi, ngài làm thế nào khiến các tôn giáo đoàn kết với nhau như vậy?”. Tôi nói “Phương pháp chúng tôi đã dùng là “tứ nhiếp pháp” mà Đức Phật đã dạy, cũng chính là 4 phương pháp quan hệ công cộng”. Bây giờ nói đơn giản là:

1. Bồi thí, chính là thường mời khách, thường tặng quà, như vậy sẽ kéo gần lại khoảng cách giữa người mà người, gia tăng tình cảm giữa hai bên. Ví dụ, trước tiên tôi chủ động viếng thăm các tôn giáo lớn của Singapore, tặng cho món quà gặp mặt 10 vạn đô Sing cho mỗi một tôn giáo, tài trợ cho những sự nghiệp từ thiện xã hội họ đã làm. Món quà lớn này khiến cho mọi người coi trọng việc đoàn kết tôn giáo, bây giờ quay đầu nhìn lại, món tiền này dùng rất là có giá trị.

2. Ái ngữ, nói những lời thật sự quan tâm và thương yêu đối phương, những lời khiến đối phương hoan hỉ. Chúng tôi tán thán giáo nghĩa của mỗi một tôn giáo, khẳng định giá trị của mỗi một tôn giáo. Tôn giáo sợ nhất là lời kéo tín đồ của nhau, cho nên chúng tôi khẳng định mỗi một tôn giáo đều là đệ nhất, không có đệ nhị, tín ngưỡng tôn giáo nào cũng tốt. Giữa các tôn giáo không nên lời kéo tín đồ, đó là hành vi vô đạo đức.

3. Lợi hành, làm ra những hành vi lợi ích đối phương, giúp đỡ đối

phương. Đương thời Singapore có một trường học do tôn giáo lập nên cần mua đất xây trường, nhưng kinh phí không đủ, chúng tôi đã liên hợp làm một hội bán hàng từ thiện, đem toàn bộ số tiền nhận được quyên góp cho ngôi trường này, giúp đỡ họ giải quyết được vấn đề này.

4. Đồng sự, cùng nhau theo đuổi một công tác hoặc là một sự nghiệp. Ở Singapore, khi một tôn giáo tổ chức một hoạt động quy mô lớn, lãnh tụ và tín chúng những tôn giáo khác sẽ cùng nhau đến tham gia. Ví dụ, đêm bình an năm 1999, khi giáo đường Thiên chúa giáo Singapore làm lễ Mi-sa, 50 vị pháp sư Phật giáo cũng mặc áo dài đắp y, lễ phục chính thức nhất của họ, tham gia lễ Mi-sa, cảnh tượng vô cùng hùng tráng.

Chúng tôi nhận ra, phương pháp tốt nhất để đoàn kết tôn giáo chính là tổ chức du lịch. Bình thường lãnh đạo các tôn giáo đều rất bận rộn, khó lắm mới gặp nhau một lần, cho dù gặp mặt cũng chỉ có tụ hội một hai tiếng đồng hồ mà thôi, không có cơ hội nói chuyện sâu. Ra nước ngoài du lịch thì sẽ khác, mọi người mỗi ngày từ sáng đến tối sinh hoạt chung với nhau, có rất nhiều thời gian để giao lưu, đôi bên không gì không nói, thật sự đã trở thành bạn bè tốt. Tôi từng lần lượt đi cùng đoàn đại biểu tôn giáo của Singapore, Malaysia, Indonesia ra nước ngoài du lịch, đều đã làm rất thành công.

Năm 2006, chúng tôi làm hoạt động ở tổ chức Giáo khoa văn Liên hiệp quốc, đã mời lãnh tụ 9 tôn giáo lớn của Singapore lên bục, cùng nhau cầu nguyện cho hòa bình thế giới. Đây là đã làm ra một điển hình, chứng minh

cho mọi người, đoàn kết tôn giáo là việc thực sự có thể làm.

Tiếp sau Singapore, tôi nhận lời mời của tiên sinh Philip Ruddock – Bộ trưởng bộ Văn hóa đa nguyên kiêm bộ Di dân Australia đương thời, di dân đến Australia, mục đích là hỗ trợ chính phủ Australia đoàn kết tôn giáo, đoàn kết tộc quần. Chúng tôi ở Toowoomba Queensland Australia xây dựng một Tịnh tông học viện, bắt đầu tham gia công tác đoàn kết tôn giáo, đoàn kết tộc quần. Phương pháp chúng tôi đã dùng cũng là tứ nhiếp pháp, đặc biệt là Tịnh tông học viện thứ bảy hàng tuần có tổ chức bữa tối thân mật, cung cấp ẩm thực phong phú, miễn phí chiêu đãi dân chúng Toowoomba đến dùng bữa, đây là một nơi cung cấp cho mọi người giao lưu lẫn nhau. Toowoomba còn tổ chức định kì luận đàn hòa bình, hòa hợp khu phố và nghiên cứu học tập tổng hợp, bữa trưa khu phố, cà phê trò chuyện giữa lãnh đạo tôn giáo, hội nghị hàng tháng của lãnh đạo tôn giáo, đồng thời các tôn giáo Toowoomba đã tuyên giảng giáo nghĩa tôn giáo trên đài phát thanh, khiến tín chúng đoàn kết lại với nhau; ngoài ra, còn tổ chức một số hạng mục viếng thăm giáo dục thanh thiếu niên, như tham quan những nói lễ bái tôn giáo của Toowoomba và Brisbane, bồi dưỡng nhận thức chung cho thanh thiếu niên về tôn giáo chung sống hòa hợp.

Bắt đầu từ năm 2011, dân chúng Toowoomba quyết tâm xây dựng Toowoomba trở thành thành phố mô phạm hòa hợp văn hóa đa nguyên, mười mấy tôn giáo của Toowoomba dần dần đoàn kết thành người một nhà. Tiên sinh Antonio – thị trưởng Toowoomba nói, “Trước đây người trong

các giáo phái khác nhau không thể nào tụ hội với nhau, bây giờ nhìn có vẻ, họ có thể cùng nhau giao lưu một cách hòa hợp, khiến người ta cảm thấy vô cùng an ổn”.

Từ năm 2013 đến năm 2017, đoàn đại biểu Toowoomba mỗi năm đều đến tổ chức Giáo khoa văn tham gia hội nghị Hòa bình quốc tế, báo cáo thành quả của công tác hòa hợp văn hóa đa nguyên ở Toowoomba, nhận được sự tán thán của đại sứ và đại chúng dự hội. Tháng 3 năm 2017, đoàn tham quan gồm 9 vị đại sứ của tổ chức Giáo khoa văn đến tham quan Toowoomba, có ấn tượng rất sâu đối với thành quả của việc đoàn kết tôn giáo, đoàn kết tộc quần ở địa phương, đã khẳng định sự cống hiến của đoàn kết tôn giáo đối với xã hội hòa hợp. Sau khi các đại sứ quay về tổ chức Giáo khoa văn đã tích cực xin thành lập “Tịnh Không hữu xã”, đây chính là căn nguyên của Tịnh Không hữu xã.

Mô phạm của giáo dục phổ thể

Sau khi tôi di dân đến Australia, nhận được sự tiến cử của đại học Queensland và đại học Griffith, bắt đầu từ năm 2003, hầu như mỗi năm đều tham gia hội nghị Hòa bình quốc tế của tổ chức Giáo khoa văn Liên hiệp quốc. Trong rất nhiều buổi diễn giảng chủ đề tôi đã giới thiệu cho đại chúng dự hội là giáo dục phổ thể có thể thúc đẩy xã hội hòa hợp và thế giới hòa bình. Mọi người lắng nghe rất hoan hỉ, nhưng sau hội nghị có người phản ánh với tôi, cho rằng những lời tôi nói này chỉ là lý tưởng, không làm được. Điều này đối với tôi mà nói, không khác gì tát nước lạnh vào mặt,

tôi mới ý thức rằng, bây giờ nguy cơ lớn nhất là nguy cơ về tín tâm, mọi người đã đánh mất tín tâm về giáo dục phổ thể. Làm sao mới có thể khiến mọi người sanh khởi tín tâm? Chỉ có thật sự làm ra tấm gương, làm ra hiệu quả, mọi người mới có được tín tâm.

Vậy là, năm 2005, ở thị trấn nhỏ quê hương của mình tôi đã xây dựng một trung tâm giáo dục văn hóa, tiến hành thí nghiệm trong kì hạn 3 năm, dùng giáo dục phổ thể đạo đức, luân lý, nhân quả, trí huệ thánh hiền để dạy dỗ 4 vạn 8 ngàn người dân trong thị trấn. Chúng tôi đã triệu tập 37 giáo viên, yêu cầu bản thân mỗi giáo viên trước hết phải thực hiện giáo huấn của 3 loại tài liệu căn bản trong giáo dục phổ thể là “Đệ tử quy”, “Thái Thượng cảm ứng thiên”, “Thập thiện nghiệp đạo kinh”. Các giáo viên sau khi đều làm được rồi mới đi về vùng quê, biểu diễn cho dân chúng, diễn ra mô phạm của giáo dục phổ thể, cảm động dân chúng kéo đến học tập. Chúng tôi vốn dĩ nghĩ là, ít nhất phải cần thời gian hai ba năm mới có thể thu được hiệu quả giáo dục phổ thể, không ngờ là mới có mấy tháng, thời gian mới ba bốn tháng, hiệu quả rõ rệt! Phong khí trong trấn nhỏ đã chuyển biến vượt bậc, đường sá sạch sẽ, gia đình hòa thuận, làng xóm hòa hợp, tỉ lệ ly hôn và tỉ lệ phạm tội giảm xuống với mức độ lớn, các trường hợp trộm cắp trong cửa hàng không còn xảy ra... Đủ việc như vậy thật sự đã thể hiện mô hình của “Xã hội hòa hợp, gia bang lễ nghĩa”, thành quả rất khả quan.

Năm 2006, trong tổ chức Giáo khoa văn chúng tôi đã làm một báo cáo 8 tiếng đồng hồ và buổi triển lãm 3 ngày về sự việc này, khiến các đại sứ,

các bạn bè dự hội hoàn toàn thay đổi cách nhìn, đã tin tưởng giáo dục phổ thể thật sự có thể thúc đẩy xã hội hòa hợp. Mô phạm này đã chứng minh được 2 sự việc: Thứ nhất, nhân tánh bản thiện. Thứ hai, con người có thể dạy tốt được, then chốt nằm ở chỗ người ta có cơ hội gặp được giáo dục phổ thể có thể khai mở thiện tánh của họ hay không. Từ chỗ này cũng có thể nhìn thấy tầm quan trọng của giáo dục phổ thể.

Bản thu gọn của giáo dục phổ thể chính là giảng đường đạo đức, ở trong một môi trường an định không bị quấy nhiễu, tránh được sự quấy rầy và ô nhiễm của ngoại cảnh, dùng thời gian 7 ngày tập trung học tập giáo dục phổ thể. Thông qua việc chuyên tâm nghe giảng, nghiên cứu mật thiết, và đôi bên đề xuất chia sẻ tâm đắc, các học viên sẽ sản sinh sự thay đổi rất lớn. Sau khi học tập luân lý đạo đức rồi, các em nhỏ vốn dĩ ngỗ nghịch trở nên hiếu thuận, những người vốn dĩ tham lam trở nên liêm khiết, những người vốn dĩ tính tình thô bạo trở nên hòa thiện; đặc biệt là sau khi hiểu rõ phép tắc nhân quả, người ta không dám tạo ác nữa, mà sẽ nỗ lực tích đức hành thiện. Giảng đường đạo đức đã sản sinh tác dụng giáo hóa rất tốt, trường hợp thành công lên đến con số hơn cả mấy vạn người.

Một mô thức vận dụng khác của giáo dục phổ thể chính là doanh nghiệp hạnh phúc, doanh nghiệp cũng giống như một đại gia đình, ông chủ là đại phụ huynh, nhân viên đều là các anh chị em, mọi người tương thân tương ái, quan tâm lẫn nhau, cùng nhau nâng cao. Có một công ty đã dùng 8 tổ lớn để thực hiện doanh nghiệp hạnh phúc, thuận tiện cho những doanh

ng nghiệp khác mô phỏng, 8 tổ lớn này là:

1.Chăm sóc nhân văn: Công ty dẫn dắt không khí gia đình, nhân viên mới sẽ có người phụ trách cho họ sự giúp đỡ lớn nhất trong công việc, học tập và cuộc sống, đồng thời tiến hành chăm sóc đặc biệt đối với những nhân viên khó khăn. Cha mẹ, con cái, gia đình của nhân viên đều là đối tượng quan tâm của công ty.

2.Giáo dục nhân văn: Giáo dục nhân văn là căn bản của hạnh phúc. Trên cơ sở của chăm sóc nhân văn nâng cao lên là đạo đức lý niệm của nhân viên, bồi dưỡng mỹ đức truyền thống hiếu thân tôn sư, lương thiện chất phác, đôn luân tận phận.

3.Bảo vệ môi trường: Đây là biểu hiện trách nhiệm xã hội của doanh nghiệp. Công ty chú trọng thực hiện bảo vệ môi trường sinh thái và tăng trưởng xanh ít các-bon, đồng thời cũng chú ý bảo vệ môi trường tâm linh.

4.Thúc tiến sức khỏe: Triển khai định kì giảng tọa sức khỏe về các chủ đề; tuyên truyền thói quen sinh hoạt lành mạnh, khích lệ nhân viên cai thuốc lá; thiết lập phòng y tế hạnh phú, xây dựng hồ sơ sức khỏe nhân viên; làm đẹp môi trường công xưởng, từng bước cải thiện môi trường làm việc...v...v...

5.Từ thiện công ích: Triển khai hoạt động làm sạch núi non, đường sá, khu phố; tiến hành định kì quan tâm bầu bạn viện dưỡng lão, viện phúc lợi nhi đồng; chăm sóc người già cô đơn và trẻ em cơ nhỡ; chăm sóc người tàn tật và quần thể yếu đuối trong khu phố.

6. Mở rộng tình nguyện viên: Công ty dẫn dắt người người đều là tình nguyện viên, tích cực bồi dưỡng người công tác tình nguyện và tình nguyện viên thúc đẩy hạnh phúc của công ty.

7. Kí lục nhân văn: Đối với các hoạt động của công ty, tiến hành ghi lại bằng văn tự, hình ảnh, video, chia sẻ với những công ty khác.

8. Đôn luân tận phận: Dùng tâm cung kính, tâm cảm ơn, tâm làm tròn chức trách để hoàn thành tốt mỗi một công việc.

Học viện Thương mại của đại học Havard đã đặc biệt nghiên cứu trường hợp mô thức doanh nghiệp hạnh phúc này. Trước mắt có không ít doanh nghiệp đang thực hiện mô thức doanh nghiệp hạnh phúc, bao gồm nhiều doanh nghiệp ở Singapore, đạt hiệu quả rõ rệt.

Một phương thức khởi xướng khác của giáo dục phổ thể là thông qua đại lễ tế tổ để thực hiện cơ sở của đức hạnh. Chúng tôi bắt đầu từ năm 2012, mỗi năm đều tổ chức đại lễ tế tổ ở Hồng Kong. Trước mắt đại lễ tế tổ này đã được mở rộng đến Singapore, Malaysia, Anh quốc, Australia và Nhật Bản, năm ngoái chúng tôi cũng đã tổ chức đại lễ tế tổ ở trụ sở chính tổ chức Giáo khoa văn. Ý nghĩa của tế tổ nằm ở việc đề xướng đạo hiếu kính, và hiếu kính chính là căn bản của giáo dục phổ thể. Đại lễ tế tổ dẫn dắt người ta tưởng nhớ tổ tiên, không quên nguồn cội, đồng thời cũng là sự giáo hóa lễ nghĩa an tường hòa hợp, đối với thể đạo nhân tâm hồn hậu đã có tác dụng thúc đẩy quan trọng.

Chúng tôi đã xây dựng “Hán học viện Malaysia” ở Malacca Malaysia,

năm 2016 hoàn thành bắt đầu sử dụng. Hán học viện tuân theo tông chỉ “Dựng nước quản dân, dạy học đứng đầu”, đào tạo nguồn giáo viên giáo dục phổ thể, mở lớp dạy học, khai mở các khóa trình ngắn hạn, dài hạn và thường kì. Trong đó bao gồm lớp thai giáo, giúp đỡ các bà mẹ trẻ xây dựng quan niệm thai nghén đúng đắn, cũng bao gồm giáo dục cảm rĩ cho nhi đồng và thanh thiếu niên, từ nhỏ đã cảm xuống căn cơ luân lý, đạo đức, nhân quả và trí huệ thánh hiền; còn bao gồm lớp tiến tu văn hóa truyền thống cho giáo viên tại chức, hội nghiên cứu giáo dục đức hạnh cho nhân viên hành chính nhà trường, lớp học tập văn hóa truyền thống cho học sinh tốt nghiệp cấp 3, khóa học tập cho nhà doanh nghiệp hạnh phúc..v..v..., các khóa trình đã mở ra đã bao gồm các tầng lớp lứa tuổi và nhiều lĩnh vực trong xã hội, đối với việc xây dựng xã hội hòa hợp, xã hội hạnh phúc, đã phát huy tác dụng rất lớn.

Chúng tôi hợp tác với đại học Wales, thành lập “Hán học viện Anh quốc”. Xét thấy giáo dục phổ thể truyền thống Trung Quốc xuất hiện sự đứt đoạn, thiếu người kế tục mà đối mặt với nguy cơ đoạn tuyệt; đặc biệt phương tiện truyền tải tốt đẹp của văn hóa truyền thống, Hán tự văn ngôn văn, càng phải gấp rút tìm kiếm truyền nhân trong vòng 10 năm, nếu không 10 năm sau đó nguồn giáo viên đoạn tuyệt, muốn cứu văn cũng đã không kịp nữa! Đây là dự tính ban đầu khi chúng tôi thành lập hán học viện Anh quốc. Do đó, sứ mệnh của Hán học viện nằm ở việc chấn hưng Hán ngữ cổ, bồi dưỡng nguồn nhân tài giáo viên Hán học có năng lực đọc hiểu,

phiên dịch, thực hiện kho báu trí huệ giáo dục phổ thể là “Tứ khổ toàn thư” và “Tứ khổ hội yếu”. Hai bộ sách này, thư viện đại học đều có. Truyền thừa giáo dục phổ thể Nho Thích Đạo, vì vãng thánh kế tuyệt học, vì vạn thể khai thái bình. Đến nay Hán học viện đã chiêu sinh được 2 khóa học sinh, đều là những người trẻ tuổi đức học kiêm ưu, phát tâm hoằng dương giáo dục phổ thể, khiến chúng tôi cảm thấy rất nhẹ lòng. Hy vọng Hán học viện càng làm càng tốt, thật sự bồi dưỡng được các giáo viên thánh hiền quân tử, tạo phước cho toàn thể giới.

Chúng tôi còn tài trợ đại học Wales tổ chức “Lớp tiến sĩ hòa hợp”, bồi dưỡng nhân tài giảng kinh hoằng pháp cho các nền tôn giáo. Đây là một kế hoạch trong thời hạn 3 năm, dùng giáo nghĩa căn bản trong thánh điển các tôn giáo để làm cơ sở, giúp các học sinh có cơ hội thâm nhập nghiên cứu lời dạy của thánh giả các tôn giáo khác nhau, để khảo hạch tầm quan trọng của các tín ngưỡng tôn giáo khác nhau trong việc đoàn kết tôn giáo và đối thoại tôn giáo. Các học sinh sẽ học tập luân lý, đạo đức, giáo dục nhân quả và kinh điển của các tôn giáo lớn trên thế giới. Chúng tôi hy vọng 3 năm sau đó, có thể chuẩn bị đầy đủ nguồn giáo viên, đủ để mở rộng trở thành “Học viện giáo dục tôn giáo”, trong đó bao gồm lớp chính quy, lớp thạc sĩ và lớp tiến sĩ; 7 năm tiếp đó, hy vọng tiến thêm một bước phát triển thành “Đại học giáo dục tôn giáo thế giới”. Mỗi một tôn giáo thiết lập một học viện, cùng vì việc chấn hưng giáo dục tôn giáo, thúc đẩy tôn giáo học tập lẫn nhau và tôn giáo đoàn kết mà làm ra những mô phạm tốt đẹp. Hy vọng

các nhân tài bồi dưỡng ra được, tương lai có thể hoằng dương giáo dục phổ thể của tôn giáo, tạo phước cho toàn nhân loại.

Giáo trình tôn giáo học tập lẫn nhau

Năm 2008, tôi đã từ kinh điển của 10 tôn giáo lớn trích lục ra trọng điểm, biên tập thành 1 quyển tên là “Tôn giáo là giới là một gia đình”, hy vọng có ích cho tín đồ các tôn giáo học tập lẫn nhau.

Năm 2016, đại biểu tôn giáo của Toowoomba Australia, Singapore và Hồng Kong từ trong các thánh điển của mình đã trích lục 360 đoạn nhỏ tinh hoa, gộp chung lại với nhau, tên là “Kinh điển tôn giáo 360”, thuận tiện cho mọi người học tập giáo nghĩa của tôn giáo.

Năm 2018, chúng tôi lại tuyển chọn những câu kinh liên quan đến “tình thương”, “nhất thể” trong các thánh điển của 11 tôn giáo như vậy, hội tập lại với nhau, tên là “Thần thương yêu thể nhân”, quyển sách nhỏ này cũng trở thành sản phẩm xuất bản đầu tiên của Tịnh Không hữu xã.

Chúng ta sinh sống trong thời đại động loạn này, nhất định phải làm hết khả năng của mình để tôn giáo quay về giáo dục. Bởi vì, chỉ có phục hưng giáo dục tôn giáo chúng ta mới có thể tìm lại được tình thương lớn của Thượng đế, Chân chủ và tất cả thánh triết tôn giáo. Chỉ cần chúng ta có thể thâm nhập nghiên cứu kinh điển tôn giáo, đồng thời tích cực thực hiện giáo huấn trong những kinh điển này, chúng ta sẽ có thể khai thác được tâm thương yêu vô tư vốn có đó của bản thân mình. Khi tất cả các tín đồ tôn giáo đều có thể thay mặt Thượng đế thương yêu thể nhân, thiên đường của

Thượng đế sẽ giáng lâm xuống quả địa cầu này.

Thiết lập hòa bình, giáo dục phổ thể, dạy học đúng đầu

Tổng hợp những kinh điển và tâm đắc chúng tôi tích lũy được nhiều năm nay, chúng tôi hy vọng sẽ nhờ cơ sở Tịnh Không hữu xã này để cùng giao lưu chân thành với đại sứ và khách quý các nước, cùng nhau thúc đẩy giáo dục phổ thể luân lý, đạo đức, nhân quả, trí huệ thánh hiền.

Chúng tôi sẽ lễ thỉnh các đại sứ có nghiên cứu về giáo dục tôn giáo đến ghi âm khóa học tôn giáo và tiến hành phỏng vấn trong phòng ghi hình của Tịnh Không hữu xã, đồng thời mời các đại sứ tiến cử các thầy truyền giáo ưu tú của các tôn giáo đến ghi hình diễn giảng, nội dung của những buổi diễn giảng và thăm hỏi này sẽ thông qua đài truyền hình website của Tịnh Không hữu xã mà phát sóng trên toàn thế giới, tương lai Hán học viện Anh quốc và học sinh tốt nghiệp ưu tú lớp tiến sĩ hòa hợp cũng sẽ nhận lời mời đến đây giảng dạy, nhờ việc này mà công hiến cho giáo dục phổ thể.

Ngoài việc đề xướng giáo dục tôn giáo và tôn giáo học tập lẫn nhau, chúng tôi cũng sẽ tổ chức hoạt động thúc tiến đoàn kết tôn giáo, phương pháp chính là mở đoàn du lịch. Chúng tôi hy vọng mỗi năm sẽ tổ chức 1 chuyến du lịch viếng thăm tôn giáo đa nguyên, đoàn tụ các đại sứ của các tôn giáo và lãnh tụ các tôn giáo, cùng nhau tham quan viếng thăm đoàn thể tôn giáo các nơi trên thế giới, nhờ đó thúc đẩy sự hòa hợp đoàn kết của hai bên.

Hy vọng tất cả các hoạt động giáo dục của Tịnh Không hữu xã có thể

được truyền bá rộng rãi, trở thành một mô phạm dạy học, đánh thức sự chú trọng và cảnh giác của nhân dân toàn thế giới, cùng nhau tuyên truyền và thực hiện giáo dục phổ thể, hy vọng xây dựng sự an định hòa hợp vĩnh cửu cho thế giới, thiết lập hạnh phúc niềm vui vĩnh hằng cho nhân loại. Cảm ơn mọi người!

Vì thiên địa lập tâm

Vì sanh dân lập mệnh

Vì vãng thánh kế tuyệt học

Vì vạn thể khai thái bình